

Farul creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL :

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA :

Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.
No. 6/1939

Girant responsabil : **N. ONCU**

PE DRUMUL FALIMENTULUI

de Cure Simion, predicator

„Adu-ți aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și învârt-te la faptele tale dintâi. Apoc. 2:5.

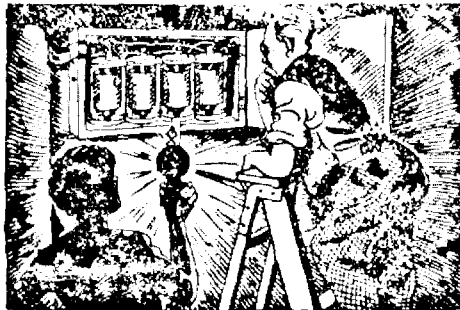
Atunci, când un comerciant sau un gospodar din diferite motive ajunge din stare de belșug și avuție, la o stare de lipsă și sărăcie, se zice că a dat faliment. In starea de faliment se poate ajunge din două motive: fie **că nu mai poți face față greutăților și situației, fie că stai îndărăpt, nepăsător, și desinteresat față de ceea ce îți stă înainte.** Cu alte cuvinte, poți, dar nu vrei, nu te privește.

Cazuri ca cele amintite mai sus se petrec în viața industrială, economică și financiară, iar noi ne-am putea permite să luăm învățăminte și de aici.

Asemănând unele cazuri petrecute în domeniul spiritual cu cele de mai sus, am putea scoate la suprafață ca și aici există persoane, despre care s'ar putea spune, că au ajuns în stare de faliment, (faliment spiritual). In această categorie cad toți acei, cari au fost altădată mai mult decât sunt astăzi, și în loc să aibe progres, au pierdut și ceea ce au avut. Câți nu fac declarații jalnice, că nu pot să mai ajungă ceea ce au fost odată. In așa stare se afla și Biserica din Efes, cărei Domnul îi adresează cuvintele: „**Adu-ți aminte...**” Ce îi va fi determinat pe acești oameni și pe această biserică, să ajungă în așa stare se poate cunoaște. **Părăsirea dragostei**, este destul ca celelalte slăbiciuni să poată veni apoi și să ne ia în stăpânire.

Tot în domeniul spiritual mai sunt apoi o categorie de oameni, cari deocamdată n'ar putea fi numiți falimentați propriu zis, dar

trăiesc o viață în așa fel că s'ar putea spune că sunt **pe drumul falimentului.** In această categorie pot figura indivizi, biserici și popoare întregi.

Cercetând cu lumânarea...

Că este pe drumul falimentului, se poate spune despre oricine atunci, când din viața și lucrul lui,

ISUS ESTE ABSENT.

Oricare ar fi eforturile și oricât de mari ar fi sacrificiile, rămân fără valoare. Nimic nu are omul pe pământ cu care **ar putea înlocui pe Isus.** Filosofii sunt buni, moralistii deasemenea, cultura modernă nu e de lăpădat, dar, când e vorba de a înlocui cu asemenea lucruri pe Isus **nu reușești.**

Timpul și munca lipsită de tovarășia Lui e pierdută. Apostolul Petru a trebuit să spună: „Invățătorule toată noaptea ne-am trudit, dar înzădar”, însă — spune el — „la cuvântul Tău și în prezența Ta mai încerc”, și încercarea a fost încununată cu succes și progres. Timpul și truda sunt bune, dar numai atunci, când **e și El de față.**

Prezența Lui a făcut ca pustiul să deie pâine, ca diavolii să fugă,

boalele să dispară, iar la rândul ei Marta a spus: „Dacă Tu ai fi fost aici, n'ar fi murit fratele nostru.”

Numai prezența Lui, ne poate feri de faliment și de drumurile falimentului.

Un alt caz, când credinciosul merge pe drumul falimentului, fără să-și dea seama este atunci când duce,

LIPSA DE ADÂNCIME.

Oamenilor le place să trăiască viața lor la suprafață. Pe mulți nu-i interesează calitatea, ci aparența. Cu alte cuvinte și dacă nu este, cel puțin să pară. Dar aparența nu aduce nici o binecuvântare. Oceanele, mările și munții sunt plini de comori, dar aceste comori nu sunt la suprafață, așa că cine le dorește **trebuie să se adâncească** pentru a le putea avea. Se mai vorbește că, frumusețea și trăinicia palmierului se datorește rădăcinilor sale, cu atât mai adânci, cu cât tulpina și coroana sa se înalță. Creștinul superficial trăiește și el dar foarte puțin. Dacă rugăciunea, cântarea, credința, speranța și dragostea nu sunt adâncite în Hristos, nu e de mirare să ne trezim la faliment. O zi, în care nu ne-am putut adânci în El, este o zi pierdută, și câte zile de aceste nu petrecem, mergând spre ruină!

Un alt pas pe drumul falimentului este acela, pe care noi îl numim,

DESCURAJAREA.

E natural ca după mai mult timp și după o viață mai îndelungată, în care nu am putut simți nici o binecuvântare, să ne descurajăm. Nu trebuie însă să ui-

(Continuare în pag. 7-a)

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX. No. 24 Sâmbătă 14 Iunie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
În străinătate 300 lei.
În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65
Casier: N. OMCU Arad, Str. Blănduziei 4

DELA REDACȚIE

Un proverb bătrănesc spune: „Pecătura cu pătură și strop cu strop, fac al mărilor polop.” Noi știm că, activitatea fiecărui iubitor al revistelor noastre, fiecare abonat nou câștigat, ne va aduce o bucurie și un ajutor. Fiecare abonat nou va fi o pătură, care va înmulți puterea noastră de a răspândi lumina Evangheliei slavei.

Ținem să repetăm din nou câteva lucruri, cari am vrea să le știe foarte bine toți ceilorî noștri. Un abonament pe **JUMĂTATE AN COSTĂ NUMAI 65 LEI**. Astăzi o astfel de sumă o poate face orice familie. Ea e o nimica toată. Dacă ar fi să ajuti un sărac, atunci ai putea ajuta cu o astfel de sumă, dar când o dai și în schimbul ei, vei primi timp de șase luni în fiecare săptămână o revistă frumoasă, bogată și bună?

Știm, sunt încă multe biserici, unde se pot face abonamente, dar nu se interesează nimeni. Deaceia rugăm pe frații predicatori să ia la inimă lucrul acesta. Nu vor putea spune că e nepămintă. Am dori să avem un abonament în fiecare familie baptistă.

* * *

Intrucât ni s'a cerut adresa fraților leproși, o dăm aici spre cunoștința tuturor. Dăm adresa fratelui conducător de acote: Vasile Dănoiu, comuna Tichilești (leprezeric) of. poștal Isaceca, jud. Tulcea. Iar adresa fratelui predicator al bisericii este: Teodor L. Cenușă, Tulcea, str. Traian 49.

* * *

Anunțăm din nou, că numai ceala e considerat abonatul revistei noastre, care trimite banii înainte. Noi nu abonăm pe nimeni, dacă nu primim bani. Nu ne cereți să vă trimitem revista, până nu trimiteți banii. Abonamentul e foarte mic, numai 65 lei pe jumătate an, așa, că oricine se poate abona.

Traduceri moderne ale Bibliei

Am arătat în No. trecut câteva din traduceri vechi. În acest număr vom căuta să arătăm câteva din traduceri cari au urmat mai târziu. Ele sunt foarte multe la număr, dar vom lua pe cele mai însemnate.

1. Traducerea Bibliei de Wyclif. John Wyclif a fost „Lucafarul de dimineață al Reformației”. El a predicat în Anglia cu o sută cincizeci de ani înainte de Luther. După multă lucrare, a ajuns la convingerea că, Biblia în limba latină, adică traducerea „Vulgata” nu e prea accesibilă, nu poate fi bine răspândită în popor, el s'a apucat împreună cu alți savanți să facă o traducere. Prima dată s'a apucat de Noul Testament, începând cu Apocalipsul. El a început în anul 1357, iar în anul 1382 a fost tradus aproape întreg și Vechiul Testament. Traducerea a fost făcută din „Vulgata” și nu din original. Cum tiparul încă nu era inventat, răspândirea acestei traduceri a fost mai anevoioasă, și cu puțină numai după manuscris, și citită mai mult în public, unde era ascultată de mai mult popor. Traducerea aceasta a fost în limba engleză.

2. Traducerea lui Luther. Această traducere e în limba germană. El a fost acel, care a căutat să pună în mâna poporului Biblia. Cum însă ea nu era decât în limba latină, adică traducerea „Vulgata”, s'a isbit de aceeași greutate, ca Wyclif, Biblia latină nu putea fi răspândită în popor. Atunci ajutat și el de mai mulți savanți a tradus Biblia, pe care a pus-o în mâna poporului.

3. Traducerea lui Tyndale. După invenția tiparului a fost o adevărată trezire în interesul față de Biblie. William Tyndale, un savant în limba ebraică și greacă, și-a dedicat viața lucrării de traducere a Bibliei. Cum pe vremea aceea orice om, care sprijinea răspândirea Bibliei era persecutat, William Tyndale a fost exilat și pe urmă martirizat. Primul său Nou Testament tradus a fost editat în 1525, apoi în 1530 a urmat scrierea cărților lui Moise. Traducerea lui Tyndale a fost cea mai bună traducere și cea mai îngrijită, păstrând adevărul întreg.

El a fost martirizat în 1536.

4. Traducerea oficială. În timp au mai fost unele traduse pe ici și colo, dar fără însemnătate. Noi însă vrem să pomenească de prima traducere oficială care s'a făcut sub Cromwell. Această traducere a fost făcută de Mist Coverdale și terminată în 1534. Ea a fost apoi păstrată ca traducere cerea întrebuințată în fiecare biserică.

5. Biblia de Geneva. Această traducere a fost făcută de un grup de credincioși exilați în elveția. Ea a apărut în 1560. Traducerea aceasta se deosebește prin faptul că, ea e împărțită în versete. A fost mai mult răspândită printre neconformiștii (grupurile religioase) din Anglia.

6. Traducerea Episcopului Parker. Da, a fost făcută sub domnia reginei Elisabeta către opt episcopi anglicani, și apărut în anul 1572. Răspândirea ei nu s'a bucurat de un mare avânt, deoarece nu era mai bună ca traducerea Bibliei de Geneva. Totuși a fost traducerea oficială între anii 1572 și 1611.

7. Biblia de Douai. Toate traduceri Bibliei arătate mai sus sunt făcute de protestanți. În astfel de împrejurări s'a văzut nevoia ca și celelalte biserici să facă traduceri Bibliei. În acest scop a fost începută lucrarea de traducere. Noul Testament a fost tradus în orașul Rheims, Franța și terminat în anul 1582, iar Vechiul Testament a fost tradus în orașul Douai, Belgia, și a fost terminat în anul 1610. Traducerea aceasta a fost făcută depe traducerea din latina făcută de Jerome și cunoscută sub numele „Vulgata”. Ea este și astăzi traducerea oficială a bisericii catolice și anglicane.

8. Traducerea regelui Iacob. În timpul domniei regelui Iacob I Angliei se răspândeau mai mult feluri de traduceri. Pentru a unifica toate acestea, regele a ordonat o nouă traducere. Aceasta a fost făcută de un număr de savanți și a fost terminată în trei ani. Ea poartă denumirea de „Traducerea autorizată” și e răspândită chiar și în timpurile noastre în limba engleză.

„Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos”. 2 Cor. 10:5.

Făgăduința lui Isus

...și iată Eu sunt cu voi..."
Mat. 28:20.

În aceste zile de întunecere, când întristarea ne umple inimile noastre, când durerea ne robește, când simțim cum atâți iubiți rude ai noștri, soț, frate, fiu, prieten, etc., pleacă dintre noi. La despărțire ne îndoliam, și poate durerea e mai acută, când ne aducem aminte că, în timpul cât a fost cu noi, nu am știut și nu i-am dat aprecierea cuvenită. Și durerea aceasta nu poate fi potolită decât dacă cel plecat s'ar întoarce. Un credincios a fost întrebat, dacă poate pune într-o frază lucrul care i-a adus bucuria și biruința în viața sa. La aceasta, credinciosul a spus cuvintele lui David: „Eu am întotdeauna pe Domnul înaintea mea.” În adevăr, acest lucru e secretul biruinței, izvorul mângâierii, și nevoia în greutatea spirituale. În această lume noi niciodată nu vom putea învingea ceva mai mult ca aceasta.

În aceste câteva rânduri ne vom gândi la practica prezenței lui Hristos în viața de fiecare zi.

Să ne transportăm deci la muntele din Galilea, unde 500 de frați L-au întâlnit pe Domnul după învierea Sa. Acolo a fost locul unde El le-a spus că, se va întâlni cu ei. Fiecare din acei ce au fost acolo, au ceva dela El și aveau ceva cu El. Sigur acolo trebuie să fi fost Lazar, văduva din Nain cu fiul ei, slăbănogul vindecat, Jair, omul din Gadara, Maria Magdalena, sutașul și servul său vindecat, omul coborât prin acoperiș și apoi vindecat, cei patru prieteni ai săi, Bartimeu și alții cari au căpătat lumină, Zacheu și Nicodim, soția și soacra lui Petru, Iosif din Arimatea, Maria, mama lui, ceilalți frați ai Săi, etc. Aceștia și mulți alții îl așteptau pe Domnul și au venit să se întâlnească cu El. Ei acum au revenit să retrăiască vremea, când Cel iubit era cu ei, și-l ascultau cuvintele.

„Cei unsprezece ucenici s'au dus în Galilea, în muntele, unde le poruncise Isus să meargă. Când L-au văzut ei, I s'au închinat, dar unii s'au îndoit. Isus s'a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost

dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v'am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”

Ce bucurie trebuie să fi fost pe ei, când acum L-au văzut, și le-a promis că va fi cu ei în toate zilele! Sigur, ei nu au uitat această niciodată. Chiar cei cari s'au îndoit la început, când au auzit că, El va fi cu ei în toate zilele, au fost plini de bucurie. Pentru ei clipele acelea erau clipe trăite în cer. El a fost prezent, și făgăduința Sa a împodobit și le-a asigurat viitorul.

A fost minunat și glorios pentru ei să primească marea însurătoare, dar a fost mai minunat să primească asigurarea prezenței continue, care putea să-i salveze de spiritul lumii, care putea face din întreaga lume sfera lor de activitate și din toate națiunile țința lor.

În această făgăduință sunt câteva lucruri, care apelează la noi.

Întâi, că această **nu este prezența lui Dumnezeu ca Dumnezeu, ci a lui Dumnezeu ca Hristos**. Aceasta a fost pentru primii creștini ceva de mare binecuvântare. Prezența a făcut ca ei să-L aibă pe Domnul Isus, a cărui urme erau pe toate drumurile, și cărările lor, a cărui voce a intrat în conștiințele lor, și care urma să fie cu ei toate zilele. Promisiunea aceasta nu a fost o refinoire a asigurării omniprezenței lui Dumnezeu, adică a faptului că, Dumnezeu în mod tainic e ca o forță guvernatoare a vieții. Prezența lui Hristos mă face ceva mai mult decât numai să spun: „Tu Dumnezeul meu esti pretutindenea, eu nu mă pot ascunde de Tine nicăieri.”

În Vechiul Testament a fost recunoscută prezența lui Dumnezeu. „Dacă ar fi să sbor, nu aș putea să mă ascund, dacă m'asi ascunde în întunecere, Tu și acolo esti, dacă m'asi coborâ în adânc Tu și acolo esti.” Iona a făcut experiența lui Dumnezeu, când a vrut să fugă de a predica în Ninive. În psalmi credinciosii Domnu-

lui pomenesc de mai multe ori de prezența lui Dumnezeu.

Dar în făgăduința lui Isus e ceva mai mult. **Prezența aceasta e a lui Isus însuși**, e prezența lui Isus cel răstignit și acum e viu pentru vecii vecilor. Dacă noi credem că, El din dragoste pentru noi a murit pe lemn, și pentru mântuirea noastră Și-a dat viața, atunci faptul că această prezență nu este a lui Dumnezeu ca Dumnezeu, ci că Hristos e de o nedescrisă valoare pentru noi. El garantează prin cuvântul Lui adevărat și veșnic.

Dar **făgăduința aceasta e făcută poporului întors la El**. Ea este o făgăduință misiunară, prin care noi putem descoperi voia necălită a lui Isus, să se vestească vestea mântuirii în întreaga lume. Cuvintele „mergeți” și „iați” sunt legate. De această făgăduință au parte numai acei ce s'au predat lui Isus.

„Toată puterea din cer și de pe pământ Mi-a fost dată” -- a spus Domnul, -- deci „mergeți”. Acest lucru e un imperativ, o poruncă, vom putea oare să trecem peste această poruncă? Auziți-L cum spune la ai Lui: „Mergeți, pentru că și Eu merg cu voi...” El nu îmi dă numai o oarecare putere, ci e El în viața mea, El care are toată puterea în cer și pe pământ.

Aduceți-vă aminte cum a spus El: „Veniți la Mine și vă voi da odihnă...” Noi putem primi dela El odihnă pentru că El are toate lucrurile în mâna Sa; acum când El a înviat din morți și are toată autoritatea spune celor ce au primit odihna, să meargă și să ducă vestea aceasta la toate creaturile.

Observați iarăși că **făgăduința aceasta e garantată în toate locurile**. Marcu ne dă o dare de seamă și spune despre ascultarea ucenicilor că „ei au mers din loc în loc și propovăduiau cuvântul și Domnul lucra prin ei și adevărea cuvântul cu multe semne și minuni.” Pretutindenea Domnul a fost cu ei. Poporul lui Isus a putut face experiența adevărului acestei făgăduinți. În orice țară s'ar fi aflat, pe orice apă, în orice închisoare, în orice loc, prin-

(Continuare în pag. 4-a)

„Dumnezeu ne poartă întotdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos.” 2 Cor. 2:14.

Pogorârea Duhului Sfânt

Teodor P. Sărățeanu

Eapl.

Sărbătoarea „Pogorârea Duhului Sfânt”, numită obișnuit „Rusal” este socotită una din cele mai mari sărbători ale credinței creștine.

În urma pogorării Duhului Sfânt omeniirea întreaga a putut gusta din isvorul bunătații lui Dumnezeu. Numai dela această dată putem afla o bază a poporului ce cu adevărat este mântuit. Până la coborârea Duhului Sfânt, mai era încă bine înrădăcâtă ideea, că numai un anumit popor e favorit mântuirii. Dar prin primirea acestei puteri divine, ucenicii au găsit cu cale în urma prigoanei ce i-a împărțiat, să vestească pe Isus și mântuirea Lui și celorlalte popoare.

Evangelistul Luca în a doua sa lucrare, îi arată pe ucenici, adunați toți laolaltă.

Cum stau ei așa în rugă și contempla-re a Divinității, un vânt puternic părea că a intrat în acel loc, și niște limbi ca de foc s'au coborât peste fiecare.

Aici vedem, că fiecare a fost părtașul unei singure limbi de foc. Aici nu mai era nici unul mai favorit, nici blândul iubitor Ioan și nici entuziasmul ucenic Petru. Darul Duhului Sfânt a fost împărțit la fel fiecăruia.

Și acum din niște oameni neștiutori de limbi multe și din oameni fără multă carte, vedem răsărind niște persoane, cari au o puternică cunoștință de circa 16 limbi și dialecte.

Toți cei ce se adunaseră în Ierusalim, pentru praznicul iudeilor, auzindu-i vorbind pe fiecare în limba lor, se aumeau, exclamând: „Cum de pot acești oameni simpli și chiar fricoși până ieri; să vorbească cu atâta putere și înțelegere în limba lui!”

Aceasta era pentru ei o minune!

Dar Petru nu-i lasă în adămerire, ci sculându-se în picioare, începu să le descopere toată taina aceia, numită a Domnului Isus.

Ce diferență este între Petru cel fricos dinaintea de Rusale și Petru cel puternic în cuvinte și fapte de după Rusale.

Primul rezultat al minunatei zi a fost, că aproape 3000 de oameni au primit în inima lor pe Isus, botezându-se.

Duhul Sfânt, mângâietorul promis de Domnul Isus, a fost prințpalul factor în întoarcerea a milioane de oameni în decursul veacurilor.

Toate faptele apostolilor, dela această dată, sunt adevărate minuni. Dela ei ne-au rămas scrierile lor; Evangheliile și epistole, cari nu și-au pierdut nici azi din valoare, pe când cele mai vestite cărți de abia 50 ani, trec în uitare. Cuvântul scris de ei, n'a putut fi însă înlocuit cu nimic.

Măreția faptele lor și operelor ucenicilor, de după Rusale, au avut atâta putere asupra lumii de atunci și până astăzi încât unii din oameni — poate prea zeloși — și-au făcut imagini din ucenicii, închinându-se lor.

Puterea primită de ucenici i-a trecut în nemurire.

Puterea Duhului Sfânt i-a făcut pe ucenici de folos lucrării lui Dumnezeu în mântuirea lumii.

Prin această minunată putere s'a dat lumii în timpurile de cea mai mare criză religioasă oameni, ca Luther, Calvin, Zwingli, Moody sau Spurgeon, etc., etc., cari ne stau în față ca exemple de viață puternică în fapte și cuvânt și pe cari bucurăși i-am urma, ba chiar ne cășnim de multe ori a ne însuși ceva din ei.

Deci puterea Duhului Sfânt este și astăzi putere, care a dat omeniirea, pe cari au putut imita viața Domnului.

Duhul Sfânt a fost puterea, care i-a întărit pe ucenici și marele noroc al martirilor ai credinței, să poată muri pentru Isus, fără a se răzbuna.

Tot această putere a făcut minune în inimi a înfrăți milioane de suflete din diferite culori și națiuni, numindu-se frați.

În Noul Testament, avem atâtea minuni, că dacă-L cerem dela Dumnezeu El ni-l dă.

Oh Doamne deschide ochii lumii întregi să vadă prăpastia, care li se deschide înaintea sufletului lor, și lasă oamenii să vină la adevăr.

Duhul Sfânt coboară-L azi spre binele și fericirea tuturor. Vino Doamne Isuse în

Făgăduința lui Isus

(Urmare din pag. 3-a)

tre prieteni sau printre străini credincioși au trăit făgăduința Sa. Așa puteau spune credincioșii când se aflau în Asia Mică, așa putea să spună când erau în Roma, așa puteau să spună când erau în Europa și așa pot spune și cei din România. Așa poate spune fratele dela oraș și tot așa poate spune și fratele din sătulețul pierdut în văile munților noștri.

„Iată Eu sunt cu voi” a fost șoapta, care l-a urmărit pe Livingstone pe plaiurile Africei. Acolo în țara deșerturilor el a practicat prezența lui Isus în viața sa.

Lucrul scump mai e, că făgăduința aceasta e o făgăduință veșnică a prezenței Sale. Când cuvintele Lui au sburat depe buzele Sale, ele au sugerat ucenicilor că, de acum în toată viața Il vor avea pe El. Pentru ei au fost de mare folos cuvintele „Eu sunt.” Ele au fost pentru ei niște brațe deschise. Astăzi ele sunt pentru noi cu aceeași putere. „Eu sunt cu voi” sau „Eu cu voi sunt” e de cea mai mare binecuvântare. Acceptul de veșnicie al acestei făgăduinți e pe cuvintele „Eu” și „sunt”.

Noi de multe ori traducem cuvintele lui Isus în felul: „Iată, Eu sunt cu voi, până la sfârșitul zilelor.” Un mare predicator combină această traducere și spune: „Iată Eu sunt cu voi și după

sfârșitul acestui veac.” Un alt scrie într-una din lucrările sale foarte interesantă povestire. Un tată a murit copilul, la care ținea așa mult. Durerea pricinată a fost atât de mare, că atunci când Dumnezeu l-a îmbiat cu șutul, el a refuzat să-l mai primească. Acelaș lucru îl facem și noi Isus e gata să fie tovarășul nostru, să fie încontinuu prezent în viața noastră și totuși noi Il refuzăm, din anumite cauze. Dar El nu te va părăsi niciodată.

El e cu noi în zilele de bucurie și în zilele de necaz, în zilele de înălțare și în zilele de decădere, în zilele de lucru și în zilele de așteptare, în zilele de tulburare și în zilele de pace, în zilele de naștere și în ziua morții. „În toate zilele.” Un mare gânditor a spus: „Scris despre fiecare zi din viața ta, că a fost cea mai frumoasă zi din amintirea ta.” În Psalmul 90 autorul spune: „Satură-ne în fiecare zi mineață de bunătatea Ta și toată viața noastră ne vom bucura și ne vom veseli”, iar în Ps. 89 spune: „Fericite de poporul, care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina Feței Tale Doamne!” Dar pentru a vedea că aici nu e vorba numai de o simplă promisiune, ci de ceva, care căuta binele celor ce erau ai Lui să ne aducem aminte de cuvintele Lui din camera de sus: „Nu vă voi lăsa orfani...” Și El a venit, e cu ai Săi.

„Eu sunt — z'ce Domnul — Cel ce cercetez rărunchii și inima.” Apoc. 2:23.

„Mânia”

de Mircu Cocariu, predicator Turnu-Măgurele

O față mâniașă întotdeauna este respingătoare. Chiar cuvântul acesta sună urât. De figura unui mânios ori cauți să te ascunzi, ori să-i te împotrivesți.

Cei patru evangheliști din Noul Testament adesea pomenesc cum Isus se făcea nevăzut — dispărea, din fața mânioșilor de farisei și cărturari. De multe ori însă, li-se împotrivea. Niciodată nu se pomeneste că, Isus s'ar fi împrietănit undeva cu ei. Aceasta cred că era numai din cauza deosebirilor de vederi și nepotrivirii caracterului lui Isus cu al lor.

Intr-o seară la un mic studiu biblic, un predicator a pus celor ce-l ascultau întrebările următoare: 1) A făcut cândva, undeva și cuiva mânia vreun bine? 2) Au voie credincioșii să se mânie? 3) Este mânia un păcat? La prima întrebare s'a răspuns așa: Ni-mănu, nici când și nici unde nu știm ca mânia să fi făcut vreun bine. La a doua s'a răspuns: da și nu. Iar la a treia ca și la a doua.

Era interesant că, aceia cari, probabil se mâniiau mai des, ar aprobat-o, cu excepția, să nu fie lungă, adică de multă durată. Predicatorul a spus: „Să întrebăm Biblia, să vedem ce ne spune ea despre mânie.” Biblia a răspuns întotdeauna fără părtinire, așa cum au fost și cum sunt lucrurile. Iată adevărul, care-l dă Biblia atunci, când este întrebată:

Mânia omului nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu. (Iacob 1:19). Dacă mânia nu lucrează dreptate, atunci ce lucrează ea, dacă nu nedreptate?! Unde nu este bine, ce poate fi altceva decât rău? Un măr dacă nu este dulce, e ori acru, ori amar. Unde nu-i pace, este războiu; unde nu-i sănătate este boală; unde nu-i iubire este ură și unde este mânie este și răutate. Ps. 37:8 spune: „Nu te mânia că, mânia duce numai la rău.” Apoi mai departe Biblia spune:

Mânia este un păcat, care duce la judecată. (Mat. 5:22). Iată că nu-i nevoie numai decât să omori. Nu trebuie să mergi să spargi casa nimănu. Nu-i nevoie să dai foc la șura vecinului; nici să furi avutul cuiva ca să cazi sub pedeapsa judecării lui Dumnezeu. E de ajuns să te **mâni** pe fratele tău

și vei fi tras la judecată. O, și ce grozav lucru să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu! (Evrei 10:30—31). Atunci **nimeni nu te va mai putea scăpa.** Chiar cei mai experți avocați înaintea mareluj Judecător, **nu vor avea** nicio considerație. Isus, martorul credincios, va spune tot ce-ai făcut.

Și tot Biblia mai spune că:

Mânia este un păcat împotriva Duhului. (Gal. 5:16—21). „Și faptele frții pământesti sunt cunoscut, și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, certurile, vrăjbele, **mânia**, neînțelegerile, desbinările, pizmele, uciderea, bețiile, imbuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte că ceice fac astfel de lucruri, **nu vor moșteni** Impărăția lui Dumnezeu.”

Mânia este un păcat, clasat de Biblie ca și crima și curvia. Sună cam ciudat lucrul acesta, dar totuș **el este așa**, pentrucă-l spune

Biblia. În faptul că, este pomenit în multe locuri de Biblie, înseamnă că păcatul **acesta-l foarte periculos.** Atunci este clar și lămurit că: nimeni, nicidecum și nici unde, **credincioșii n'au voie să se mânie.** Iar dacă cineva crede că poate intra în cer cu mânie, eu îi repet încă odată: „**Nu vă înșelați, Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit. Ce seamănă omul aceia va și secera.**”

Nu! Nu vă amăgiți: Dacă semănați mânie, veți culege mânia lui Dumnezeu.

Din înțelepciunea veche a indienilor o traducere spune așa:

„Mânia'n oamenii cei buni
„Se naște moartă, se topește
„In cei cuminti un ceas trăiește!
„In semidocti trăiește luni,
„Trei ani în prostii cei din gloată
„Iar în misei **viata toată.**”

Acum iubiți cetitori, dacă aveți gând curat și doriți să moșteniți Impărăția lui Dumnezeu, **mânia și orice fel de răutate să piară** din mijlocul vostru. (Efes. 4:31).

Cuțoara cu întrebări

Întrebarea No. 3.

Ispitele vin dela Dumnezeu?

Natura omenească este slabă și ocaziunile de a face rău sunt foarte numeroase. Se întâlnesc deseori creștini descurajați, cari recunosc de bună voie că, au căzut ispite, dar care îl fac pe Dumnezeu responsabil de roaua lor stare spirituală. Nu. **Dumnezeu nu ispitește pe nimeni.** El permite ca noi să fim puși în situații grele, din care, lăsați cu mijloacele noastre proprii, noi nu am putea să ieșim victorioși, dar El nu ne duce nicidecum în ispită. Este spiritul răului în noi și influențele rele din jurul nostru, cari ispitesc pe om. Pasajii ca I Cor. 10, 13; Iacob 1, 13 declară foarte clar că cu toate că Dumnezeu permite ca să fim ispitiți, El nu e autorul ispitei, căci „**El nu ispitește nicidecum pe nimeni.**”

Când Duhul Sfânt a fost întristat momentan într'un copil al Domnului, el rămâne expus atacurilor ispititorului, fără să aibe nici un mijloc de apărare, dar nimic nu e mai fals, decât a crede că, ispitele sau circumstanțele care ne fac să cădem ar veni dela Dumnezeu. A permite ca să fim ispitiți, e una și a ispiti e alta. Dumnezeu nu ispitește pe nimeni. Și nici nu ispitește prin altceva. Apoi mai tre-

bue să nem seamă că ispita e una și încercarea e alta.

ISPITA NECURATULUI

de P. Dulju

Davolul s'a arătat
Unui om. — Tu vei muri.

Dar să nu fii îngrijat,
Căci te scap eu, îi grăi,
Dacă astăzi face-vei

Una din aceste trei:

Să uciți pe tatăl tău,

Sau să bați pe sora ta,

Sau să bei.

El zisu-și-a:

Să omor pe tatăl meu?

Vai, mă tem de Dumnezeu.

Sau pe sora mea s'o bat?

Nu fac nici acest păcat.

Beau mai bine, căci a bea,

Nu-i o fapt-ășa de rea.

Însă după ce bău,

Ce-i pisă de Dumnezeu?

Omul sora și-o bău,

Ș-omori pe tatăl său.

„Isus S'a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice.” Evr. 5:9.

De vorbă cu tinerii

Trădarea

Unul din actele cele mai de condamnat este trădarea. Pentru aceasta laplă se aplică cea mai mare pedeapsă. Dar ea nu este numai de condamnat. Trădarea e și cea mai urâtă faptă. Și necăută un trădător nu va fi scut și împodobit cu flori. Un trădător e și Iuda, el l-a trădat pe Isus. Și fe pentru toți de știut că, un trădător e pedepsit și urât și de oameni și de Dumnezeu.

Scumpi tineri, ași vrea să vă spun acum despre trădarea de credință. Am durere în suflet, o rană, care sângerează, că între tinerii noștri avem trădători de credință, adică tineri, cari la un moment părăsesc credința. Și acest lucru îl și făcăm din voi. Sunt sigur că, voi cunoașteți mai mulți trădători de credință.

Trădarea se face întotdeauna în schimbul unui lucru. Iuda l-a trădat pe Domnul pentru cei treizeci de arginți. Dima, pentru dragostea de lume, etc. La rădăcina oricărei trădări este un interes. Dar omul care în schimbul unui lucru își trădează Mântuitorul, este cel mai păcălit om din lume. El nu câștigă, ci pierde. Lucrul acesta îl poate cerea oricine în viața oricărui trădător. Păcatul înșală. Lucrurile promise sunt nimicuri în realitate și comori în aparență. Nu știu, dar sunt sigur că, ai fost sau vei fi deocumdat să trădezi pe Salvatorul tău. Și nu vrea tineri, că a-l trăda pe Isus, se poate face și totuși tu să nu ști și să nu crezi că ai făcut-o. Un lucru foarte des folosit de cel rău pentru trădare înconștientă e căsătoria. Foarte mulți tineri ajunși aici, au dorința să se căsătorească, cum se poate mai bine. Ei sunt sinceri, dar vine cel rău în haina îngerului de lumină și a binevoitorului și face propunerii. Și nu unul, prin căsătorie s'a pierdut și dela Isus și dela credință. Căsătoriile cu nepocății, amestecul cu lumea, reducerea religiei la numai câteva forme, pentru a face posibilă o căsătorie, sunt cele mai întrebunțate și cele mai rodnice acțiuni ale celui rău pentru a îndupleca pe mulți să-și trădeze Mântuitorul. Un asemenea lucru e egal cu o mâr-

Cu ajutorul Domnului, în zilele de 28 și 29 Mai a. e. s'a întrunit la București comitetul „Ununei Comunitățiilor Creștine Baptiste din România” și printru multele chestiuni ce au fost discutate și hotărârile aduse, dam mai jos unele din ele, fiind de interes general, pentru ca frații să se cunoască și să se conformeze:

1. Cartea de cântări „Cântările Sionului” fiind tipărită de Uniune, i s'a schimbă titlul, spunându-i-se de acum înainte „Cântările Evangheliei”. — Coașine același cântări ca și Cântările Sionului, dar textul unor cântări, a fost îmbunătățit și numărul cântărilor din „Cântările Evangheliei” sunt la 860. Deci cu mult mai multe ca în cărțile de cântări de până acum. Frații să nu facă confuzie, crezând că, această carte de cântări este „Cântările Evangheliei” pe note. Nu, e fără note și conține cântările obișnuite și întrebunțate de bisericile creștine baptiste până acum, cu un adaus de aproape 200 cântări noi.

Având în vedere scumpetea, care bănuie în acest timp, comitetul s'a silit să stabilească un preț cât mai convenabil, astfel pentru „Cântările Evangheliei” cotația l-a 95 lei bucata, iar pentru cotația l-a 90 lei bucata.

2. S'a hotărât să se facă statistica numărului membrilor aparținători cultului creștin baptist, cât și a caselor de rugăciune. În acest scop bisericile vor întocmi tablourile statistice după modelul dat de Uniune, ce se va publica în „Farul” și vor fi trimise comunității, cărua aparțin în dublu exemplar, iar comunitățile vor înainta Ununei un tablou centralizator, tot după modelul dat de Uniune și publicat în „Farul”, însoțit de câte un exemplar din tablourile statistice trimise de bisericile aparținătoare. Facem cunoscut aceasta ca atunci, când vom da modelul de tablouri statistice, bisericile și comunitățile, cât mai neîntârziat să le întocmească și să le trimească Ununei pentru ca la congresul nostru din anul 1944 să întinsă să capeti treizeci de arginți, ca apoi să-l trădezi pe Cel ce ți-a salvat viața și sufletul. Și cât nu faci așa! Căci apoi nu sunt ispitiri că unui tânăr trebuie să i se dea voie să facă unele lucruri și apoi prin ele ajunge să se pomenească la un moment dat de parte de Isus.

Tinerilor, Isus v'a mântuit, trății cu El și pentru El totă viața. Fiți crezi, descoperiți planul celui rău și ferți-vă de a comite prin vreo acțiune a noastră mârlete păcat al trădării de Isus.

A. P.

acesta să putem avea o situație cât aproape de realitate.

3. Certificatele pentru conducătorii caselor de rugăciune creștine baptiste vor fi eliberate de comunitatea respectivă după modelul dat de Uniune, care va fi publicat în „Farul”, pentru a fi toate în aceeași formă.

4. Comitetul a hotărât ca anul acesta cu ajutorul Domnului, să se lăneze congresul nostru de 2 ani în cursul lunii Septembrie la Buteni, jud. Arad, iar în anul următor, când din diferite motive nu s'ar putea ține la Buteni, se va ține la Lupeni, jud. Hunedoara, unde am fost invitat de fr. I. Rusu, predicatorul bisericii din Lupeni.

5. Toate comunitățile din țară vor trimite tablouri de toți predicatorii ordonați arătând domiciliul lor (adresă) și raionul de activitate. Uniunea va întocmi tabloul și-l va da publicității, pentru fiecare biserică baptistă să-l poată verifica spre a controla cu ușurință pe orice persoană, care le-ar vizita în calitate de predicator. S'a hotărât lucrul acesta pentru a feri pe frați și bisericile de unii persoane, care îi vizitază și se dau de vorbă cu predicatorii baptiști, ducând astfel eroare pe frați și strecurând în viața străine de credința creștină baptistă.

Creдем, că comunitățile înțeleptă vor ține la importanța acestui fapt, se vor grăbi trimițându-ne cele cerute în această privință.

6. În vându-se cazuri cu aflarea bisericilor, la comunități, comitetul aduce următoarea hotărâre: Bisericile, care se află pe raza unui județ, unde există comunitate constituie legal sau chiar mai mult comunități, să se afilieze aceluiași comunități sau unei-a din ele, ce se află pe raza județului unde se află situată.

Comunitățile, cari au bisericile afiliate pe raza altui județ, unde există comunitate, să înlesnească și chiar să sfătuiască acele biserici de a se afilia comunității din acel județ. În felul acest se poate lucra mai armonios, în viitor, între bisericile și comunități. Multe din neajunsurile actuale vor fi înlăturate dintre bisericile și comunități, conformându-se hotărârile comitetului.

7. Intrucât unii din comandantii polițieni militari, din exces de zel, duc cu forță tinerii noștri în bisericile ortodoxe, s'a hotărât ca secretariatul Ununei să facă cuvenitele demersuri pe lângă forurile superioare competente pentru a se curăța această nedreptate ce se face tinerii noștri, lăcându-i să meargă la casele noastre de rugăciune, cum de altfel se procedează și cu ceilalți tineri aparținători cultelor.

(Continuare în pag. 8-a)

„Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul.” Marcu 5:19.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

O mare bucurie a avut biserica baptistă din Tisa, jud. Arad, cu ocazia căsătoriei religioase a fr. Sucu Adam din com. Leasa cu sora Saveta Nichita din Tisa. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Deiman din Acuța.

* * *

După o grea suferință a trecut la cele veșnice fr. Mihai Preda de 79 ani, din comuna Marga, jud. Severin. Serviciul de înmormântare a fost îndeplinit de fr. Dragomir Cornea.

* * *

Fr. Dragomir Cornea a ținut în Bontar, jud. Hunedoara, un botez Nou-Testamentar.

* * *

La înălțarea Domnului a avut loc în biserica baptistă din Ianoșda, jud. Bihor, cununia religioasă a fr. Gheorghe Mocuța cu sora Cigher Maria, ambii din loc. Serviciul religios a fost îndeplinit de fr. Ioan Bora, Teodor Bora și Mihai Bodea. A cântat muzica din loc.

* * *

Fr. Dragomir Cornea a ținut la 25 Mai a. e. în biserica Bontar, jud. Hunedoara o cununie religioasă.

* * *

Societatea femeilor baptiste „Martha” din Petrița a avut în ziua de 25 Mai a. e. un serviciu închinat activității lor pentru slava Domnului. Programul a fost condus de sora Eva Tăndău din Lupeni și sora Ursica Martha din loc. Au predicat fr. Ștefan Tudor, lucrătorul cercului și Marișescu. Au cântat corurile din loc și din Lonea.

* * *

O mare bucurie au avut frații din comuna Vermeș, jud. Caraș, la înălțarea Domnului, fiind vizitați din comunele Valecapai, Ramna, Barbos, Deta, Dubos și Sacoșul Mare. Programul executat de tineretul din loc, a fost împodobit cu poezii, soluri, duete, etc. Din cuvântul Domnului au vorbit frații Ioan Achim, Pavel Bâlna, și Aurel Lighezan. A cântat muzica și corul din loc.

* * *

Fr. Mreca Tudor la 22 Mai a. e. a ținut înmormântarea băiatului Ion Beg din comuna Marga, jud. Severin.

* * *

Biserica baptistă din comuna Arbore, jud. Suceava, Bucovina, a avut o mare bucurie, fiind vizitată de fr. Silvestru Ungureanu și mai mulți frați. Cu această ocazie fr. Ungureanu a ținut un curs de Biblie, despre prima călătorie misionară a Ap. Pavel (Fapt. Ap. 14—17). Au luat parte frații din comunele Clit și Solca. Mai multe suflete s-au predat Domnului.

Fr. Dragomir Cornea, ajutat de fr. Aron, a ținut în biserica baptistă din Feluc, jud. Hunedoara, căsătorie religioasă a fr. Andrei cu sora Ida din Tătaș. A cântat corul din loc.

* * *

După mărturisirea credinței și la porunca lui Dumnezeu fr. Cornea Dragomir a botezat un suflet, în credința Nou-Testamentară, în biserica baptistă din comuna Moara Ungurului.

* * *

La serbarea națională de 10 Mai a. e., muzica fraților din Vermeș a răspuns invitației și a luat parte la defilare. Muzica este condusă de fr. Aurel Lighezan.

* * *

În ziua de 18 Mai a. e., biserica baptistă din Fbș, jud. Timiș, a avut o mare bucurie cu ocazia căsătoriei religioase a fr. Ionel Târziu cu sora Paulina Stoichi, ambii din loc. Actul cununiei a fost îndeplinit de fr. Atanasie Pasca, președintele Comunității Timișoara. A cântat corul din Timișoara, condus de fr. Teodor Peța.

După oficierea cununiei, la urmaș o frumoasă serbare a tineretului. Programul bogat și bine aranjat a fost condus de fr. Ioan Florian, refugiat din Cluj. Au vorbit din cuvântul Domnului fr. Vasile Toderaș și sora Eliza Popovici. A cântat corul din Timișoara și muzica din loc condusă de fr. Petru Ciocnea.

Despre această zi vor rămâne multe și frumoase amintiri în mintea tuturor celor ce au fost de față. Fînd prima cununie religioasă în biserica baptistă, a luat parte mult popor.

* * *

Dela alții

Uniunea religioasă din Danemarca are o revistă, care apare la Copenhaga, sub titlul „Praesteforeningens Blad”.

* * *

În anul trecut a apărut în peste 100.000 exemplare în Germania cartea cu titlul „Den Reich komme” (Împărăția se apropie) plină cu fotografii de pe câmpul de misiune, cu experiențe ale misionarilor de pe câmp, și cu frumoase articole. Articolul de fond este intitulat „Nevoa și salvarea lumii.” În el se arată cum de atâtea ori în creștinism s-au petrecut adevărate mișcări și a enumerat astfel, mișcarea lui Savonarola în Florența, împărăția Sionului din Münster în 1535, eforturile mohamedane, etc., etc. Apoi autorul scoate concluzia că adevărata cale și cea mai sigură cale e Isus Hristos. Într-un alt articol se arată că, în zadar forțele, păcatului, ale morții și ale diavolului caută să ne țină departe de

lumină, căci Împărăția lui Dumnezeu va veni.

* * *

Uniunea baptistă din Nigeria, Africa este înființată în anul 1850 și numără 211 biserici organizate cu 21.211 credincioși membrii, cu 62 predicatori pregătiți, care fac lucrarea de păstori și 334 predicatori, ajutoari, evangheliști și misionari. În școlile duminicale sunt 5.441 membri.

* * *

În Cameroon, unde frații baptiști germani lucrează cu Evanghelia încă din anul 1891, sunt în prezent 3888 de credincioși cu 11 predicatori și alți 118 evangheliști și misionari. În școlile duminicale sunt 2688 membri.

Pe drumul falimentului

(Urmare din pagina 1-a)

tăm că vina nu este a nimănui, ci este a noastră personală.

Timpul și răspunsurile la munca noastră aparțin numai lui Dumnezeu, și când El găsește cu cale, **ne dă b.n.cuvânt**. Nici când nu avem dreptul să ne oprim dela rugăciune și dela muncă pentru Domnul. Avem însă datoria, de a ne controla dacă avem în permanență prezența Sa și destulă adâncime. Intotdeauna lucrurile mari și folositoare **au cerut răbdare, muncă, timp și jertfă.** Noe a trebuit să lucreze 120 de ani la corabie, Templul din Ierusalim s'a zidit în 46 de ani, iar un credincios predicator a mărturisit, că, 10 ani s'a rugat pentru convertirea unui prieten al său. Toate sunt ușoare atunci, când simți prezența și tovarășia lui Dumnezeu.

Iubite frate creștin! — Singur ști care-ți este situația sufletească. Singur știi ce ți-a dat Isus, când te-a chemat la Sine, ce ai păstrat din acel dar, și ce progres ai. Singur ar trebui să-ți pui întrebarea: „Ce folos are Dumnezeu de mine?” Dacă ai pierdut ce ai primit, ești un creștin cu faliment. Dacă nu ai nici un interes de lucrul Domnului și dacă nu ai nici un progres, trebuie să cunoști cauza, și nu uita că oricând **te poți trezi pe drumul falimentului.**

Asigură-te de prezența Lui, adâncește-te mai mult în orice vei face pentru El, și până la sosirea răspunsului din partea Lui, nu te descuraja, altfel, ajungi pe drumul falimentului, de care Domnul să te păzească.

„Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” Luca 13:3.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Pentru fiecare

Pe fiecare dușman al tău îl vei împăca și îl vei obliga, dar pe cel cu invidie, nu îl vei îndupleca niciodată.

Lucrurile, la cari nu putem ajunge, au în mintea noastră un gust deosebit. Imediat însă ce le-am avea ele, ar deveni comune.

Prezența lui Isus

Se spune că, în orașul Vladkavkas din Rusia, pe vremea unei mari prigoniri, erau adunați într-o cameră la rugăciune 30 de credincioși. Cineva din vecini — un om așa cum adesea se găsește — probabil a mers și a înștiințat pe cel însărcinat cu prigonirea creștinilor adevărați. Căci în timp, ce încă acți 30 se rugau a venit reprezentantul puterii și i-a notat pe fiecare. Când a terminat cu înregistrarea lor, îi numără din nou, văzu că sunt de fapt 30 și tot atâtea nume. Cineva, un bătrân dintre credincioși îi spune: „Vezi, că pe unul nu l-ai scris.” La început prigonitorul crezu că în adevăr e la mijloc o greșală, îi numără din nou. Erau atâtea nume, câți oameni în cameră. Iarși, bătrânul îi spuse, că a uitat să scrie pe încă unul. „Nu se poate, câți sunteți aici, atâtea nume le am eu pe carnetul meu”, — răspund prigonitorul. „Nu”, continuă veteranul lui Hristos, „mai e încă unul nescris de d-ta”. Mirat de acest fapt, cel ce avea să-i ducă la moarte, întrebă pe bătrân: „Cum îl cheamă pe acel, ce spui că nu e scris?” „O, numele Lui e Isus Hristos, El a fost și este aici între noi, dar dumnezeata nu îl vezi”, — încheie bătrânul serv al Domnului.

Ferice de aici, ce cunosc în viața lor prezența minunată și binecuvântată a Domnului Isus. Poți și tu spune, că Isus e în viața ta?

Ocotirea lui Dumnezeu

Despre Johannes Brenz, reformatorul german (1499—1570) se spune următoarea întâmplare minunată. În Stuttgart, unde Brenz predica Evanghelia, veni ră mai mult militar, pentru a-l aresta pe predicator. Predicatorul se ascunsese. Militarii au căutat casă după casă, și au făcut tot ce pot ca să-l găsească. Au stat acolo un timp mai îndelungat, numai ca să poată să-l prindă. Dar nu-l putură găsi. Brenz era ascuns în pădurice în dosul unor grămezi de uscături. Dumnezeu însă s'a îngrijit de acest credincios al Său prigonit și pentru alimentarea lui a trimis în fiecare zi sub grămada aceea de uscături o găină, care ouă acolo, astfel că el își putu prelungi viața, până prigonitorii săi au plecat, fără a-l putea duce

prins și arestat. „Aruncă asupra Lui toate îngrijorările tale și El se va îngrijii.”

Rugăciunea la necaz

Se spune că, filosoful Schopenhauer se îmbolnăvi și avea dureri cumplite. În boala lui el striga de mai multe ori, așa cum dealtfel strigă fiecare om, ajuns în dureri: „O Doamne, Dumnezeu meu!” Medcul său, auzind aceasta, îl întrebă: „Oare mai există un Dumnezeu pentru filosoful dumtăle?” Bolnavul răspunse: „Filosofia în dureri nu ajută nimic, fără Dumnezeu. Altcum are să fie, când mă voi face iarși sănătos.” Nevoile, lipsurile și durerile învață, să ne rugăm. Dar Isus spune: „Nu oricine Îmi spune Doamne, Doamne, va intra în Impărăția lui Dumnezeu...”

Judecător sau Mântuitor

Se spune, că un comerciant foarte bogat din Veneția, privi într-o zi faimosul tablou, care înfățișează Judecata de apoi. Cum tabloul e foarte clar, și în el este redat într-o formă cât mai apropiată de Noul Testament, adevărul judecății de apoi, comerciantul se înfioră și se umplu de groază. În această stare gândul îi fugi la grozăvia judecății. Când va trebui să te prezinti înaintea acestui Judecător, desigur ai să fi osândit — se gândi comerciantul. Se gândi acum deci la o scăpare de această judecată. Nu cunoștea pe nimeni, care să-i arate o cale de scăpare. Gândul pedepsirii îl întristă, așa, că slătea și gândea singur. Unul dintre ceilalți privitori îl văzu abătut, se apropie de el și-l întrebă mai multe lucruri, apoi intrară în vorbă. Comerciantul începu nu după mult timp să-i arate groaza de judecată de apoi. „O”, îi spuse celalalt, „Cel ce va fi Judecătorul din ziua judecății, e Cel ce a murit pe cruce la Golgota, și acum încă este Mântuitor, gata să dea salvare oricărui păcătos, care vine la El cu credință.” De aici începu, și-i predică Evanghelia. Comerciantul primi acolo pe Domnul Isus, ca Mântuitorul său și primi siguranța mântuirii.

Pentru tine, scumpul meu suflet, ce va fi Domnul Isus, Mântuitorul personal, sau Judecătorul de apoi?

Avântul creșterii

Un grădinar povestește că, dacă primăvara e mai mult noroasă și e friguroasă, lipsind razele soarelui, plantele nu cresc, ci rămân pipernicite. Imediat, însă, ce timpul se schimbă, și razele soarelui scaldă planta de dimineața până seara, planta crește de minune.

Ce adevăr minunat și ce bine se potri-

vește el și în viața noastră spirituală! Atunci, când razele Evanghellei sunt rare în viața noastră, nici noi nu putem să creștem, ci rămânem mici, și pe cîți în părerile noastre, în puterea de judeca, de a vedea, și chiar de a lucra. În loc să ajungem oameni mari, rămânem niște copii, fără putere și fără activitate mare. În viața în care însă razele Evanghellei, ale adevărului divin, seacă în inima și mintea, e o creștere de minime. Iată de ce avem astăzi credincioși de două zile lângă adevăr, dar cari nici pe astăzi nu pot nici lucra și nici fi de vreun sprijin pentru cauza sfântă. Lasă deci Evanghelia să fie astrul vieții tale și te calitățile spirituale ale vieții de creștin vor lua un avânt și o dezvoltare minoare.

Lucrările Domnului

Într-o seară de vară, un mare ateu cu un prieten al lui aflați la recreație în munți, porni pe cărarea verde spre a adăpa din tainicul unei serci senine mijlocul naturii. Pe cărare, mergând, doi vorbeau de multe lucruri. În fine după un timp ajunseră și la rețea. Amândoi erau mari ateu. Până aici negat cu toată puterea existența lui Dumnezeu. Ajunși departe în munți, marginea unei păduri, se așezară jos. Era deacuma noapte. O liniște învăluia pe mântul. Ce doi necredincioși se uitau cer, încercau să numere stelele, și adău ca tot mai mult în farmecul naturii această stare ateul exclamă: „Doamne, Dumnezeu mare ești.” Tot ateismul căzut, s'a frânt, Dumnezeu s'a descoperit prin lucrările Sale.

Ai privit și tu vreodată cerul plin de stele? Ai încercat să numeri micșelele de arbă și florile de pe câmp? Ai văzut pe Dumnezeu în natură?

DE LA UNIUNE

(Urmare din pag. 6-a)

8. Cu ocazia întrunirii comitetului București, o delegație compusă din următorii frați: I. Socaciu, M. Dumitrașcu, Goga, D. Baban, I. Rusu și Silvestru Ungureanu, a fost primită de Dl. Ministru I. Sandu, Subsecretar de Stat pentru Culte. Delegația a făcut cunoscut D-lui Ministru situația cultului nostru, unele greutăți ivite pe alocurea și îndosebi chestiunea schimbării cultului cu denumirea de aconfesional. Dl. Ministru a promis că va rezolva această problemă cât mai puțin întârziat în sensul dorit de noi, fiind așa cere dreptatea.